

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Pakots György*
Cím: *Budapesti problémák. A városfűtés.*

Forrás: *Pest*

Bp.
(Hely)

1944. II. 17
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Oszályozás

Tárgy *662.6*

Hely

Idő *"1944"*

Személy

Helys

Budapesti problémák

A városfűtés

Vendé Aladár műegyetemi tanár a napokban előadást tartott a budapesti hőforrásokról. Előadásában megemlítette, hogy ezekből a hőforrásokból naponta közel kétmillió liter forró, fűtésre alkalmas víz folyik el felhasználatlanul. Ez a megállapítása a szakemberek figyelmét ráterelte a városfűtés kérdésre, amely egy évtized előtt már behatóan foglalkoztatta a főváros vezetését.

Akik a Hősök tere környékén járnak, még nyáron is észlelhetik, hogy a csatornák víznyelő nyílásából gőz gomolyog elő. A második városligeti artézi kútnak, a Szent István-kútnak vizét ugyanis csak részben tudják felhasználni. A Szent István-kút forró vizével táplálják a Széchenyi-gyógyfürdő medencéit. Néhány év óta a fürdőépületet is a kút forró vizével fűtik. Szó volt arról, hogy majd az Állatkert épületeit is artézi vízzel fűtik, a háború azonban ennek a tervnek megvalósítását megakadályozta. Ez az oka, hogy

a víz egy részét kénytelenek a szennyvízcsatornába engedni, ami kétségtelenül nemzetgazdasági kár.

A háború kitörése előtt gondoltak arra, hogy a Városligetből bevezetik a Szent István-kút vizének egy részét a központi városfűtésre, s a városfűtést ugyancsak ezzel a forróvízzel fűtik. A távvezeték megépítése nagyon költséges lett volna, a mellett hidegebb téli napokon a víz hőfoka nem elegendő fűtésre, hanem úgynevezett utánfűtő berendezést is kellett

volna építeni. A következő elgondolás az volt, hogy a városháza valamelyik udvarán fűrjanak artézikutat, amelyből esetleg fűtésre alkalmas forróvizet nyerhetnének. Ezt a problémát ugyancsak megvitatták, döntés azonban mindmáig nincs, mert a szakemberek véleménye eltérő, hogy szabad-e Budapest területén új artézikutakat fúrni? Egyesek nézete szerint ugyanis újabb kút veszélyeztetné a meglévő kutak vízhozamát.

Gőzfűtés — olcsó szénnel...

A városfűtés kérdése azonban kétségtelenül napirendre kerül és a háború után ezt a problémát meg is akarják oldani. Addig eldől, hogy célszerű-e újabb kutak fűrésével feltárni fűtésre alkalmas forró vizet, vagy pedig visszatérjenek ahhoz a régebbi elgondoláshoz, amely egyszer már csaknem közvetlenül a megvalósítás előtt állott. Egy évtizeddel ezelőtt ugyanis több ajánlat érkezett a központi városfűtésre a távfűtési hálózat megépítésére. Az ajánlkozók az Elektromosművek, valamint a MÁV gépgyár kisebb kazántelepeit szerették volna megkapni, hogy ezeken a telepeken olcsó magyar szén felhasználásával gőzt termeljenek s a gőzt azután a város egyes kerületeibe továbbítsák csőhálózaton s eladják a központi fűtőberendezéssel ellátott házaknak.

Ennek az elgondolásnak megvalósítása a szakértők szerint gyakorlati szempontból jobban megalapozott, mint a fővárosnak forró artézi vízzel való esetleges fűtése. Az ilyen városfűtési berendezés létesítésének több előnye is lenne. Elsősorban a tüzelőanyagok energiáját a nagyarányú gőztermelő berendezések sokkal előnyösebben tudják kihasználni, mint azokban a kisebb kazánokban, amelyek a mai központi fűtéses házakban vannak. A nagyobb kazánegységekre támaszkodó üzemek egyedül hazai származású tüzelőanyagot használnának, ami külkereskedelmi mérlegünk aktivitása szempontjából is kívánatos. A városfűtés előnyös azért is, mert

a központosított tüzelés a főváros levegőjének füstmentesítését vonná maga után.

Üvegházak... jéggyár...

A városfűtést természetesen csak fokozatosan lehetne bevezetni. A távfűtőhálózat megépítése a fővárosnak csak azokon a területein fizetődne ki, ahol nagyobb házak állnak s ahol a vállalkozók számíthatnának arra, hogy a termelt, fűtésre alkalmas gőzt tőlük meg is vásárolnák. Elsősorban tehát a Szent István-városról és a Belyárosról lehetne szó. Az első években még így is deficittel kellene számolni ezeknek az üzemeknek, a befektetési költség ugyanis rendkívül nagy.

A háború után ennek a nagyszabású elgondolásnak gyakorlati megvalósítására remélhetőleg sor kerül és ismét jelentkeznek majd ajánlatokkal a fővárosnál a

városfűtés megalkotására. Ugyancsak a háború utánra marad a városligeti új artézi kút forró vizének kihasználása. Az állatkerti épületek fűtésén kívül ezt a vizet két célra lehetne felhasználni.

Elsősorban primöröket és virágokat termelő üvegházak fűtésére, továbbá jéggyártásra.

A Városligethez csatlakozó külterületen jelenleg is sok bolgár kertész termel primöröket, kerti veteményeket. A rendelkezésre álló külterületre ki lehetne vezetni a Szent István-kút forró vizét, a földet üvegházakat kellene építeni, melyeket ezzel a forró vízzel fűthetnének. Külföldi példák mutatják, hogy ilyen berendezés építése kifizetődik. A forró vizet ezenkívül megfelelő energiaátalakító berendezés útján kisebb jéggyár üzemeltetésére is felhasználhatnák.

Értesülésünk szerint Szendy Károly polgármester ezt és általában a városfűtés kérdését a legalaposabban megvizsgáltatja, hogy a háború befejezése után az esetleges megvalósításra kész tervek álljanak rendelkezésre.

Pakots György